

Τα διδάγματα από τη νίκη στον πόλεμο κατά του ναζισμού

Του Αντρέι Βντοβιν*

Για τη Ρωσία η 9η Μαΐου είναι μια ξεχωριστή ημέρα. Η αναφορά και μόνο στην Ημέρα της Νίκης προκαλεί συγκίνηση σε κάθε Ρώσο πολίτη. Είναι αδύνατον ακόμη και σήμερα -60 χρόνια αργότερα- να βρεθεί έστω και μια οικογένεια στη χώρα που να μην επλήγη από τις φλόγες του πολέμου. Οι οδυνηρές δοκιμασίες που υπέστησαν οι λαοί της Σοβιετικής Ένωσης αποκάλυψαν το μεγαλείο του ανθρωπίνου πνεύματος και ανέδειξαν πολλά παραδείγματα ηρωισμού και αληθινού πατριωτισμού. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος πέρασε στην ιστορία της πατρίδας μας ως ο Μεγάλος Πατριωτικός Πόλεμος.

Συμβολική σημασία

Η φετινή επέτειος της 9ης Μαΐου έχει συμβολική σημασία τόσο για τη χώρα όσο και για τους πολίτες. Στα δραματικά χρόνια του πολέμου η μοίρα της χώρας και των ανθρώπων συνδέθηκαν, όπως ποτέ άλλοτε στην ιστορία. Οι μνήμες όλων των ανθρώπων που υπερασπίστηκαν την Πατρίδα, είναι ζωντανές. Όπως ζωντανά είναι και τα μαθήματα που διδάχτηκε η διεθνής κοινότητα από τα γεγονότα πριν από μισό αιώνα. Έχουμε συνεπώς ευθύνη, όχι μόνο να υπερασπιστούμε την ιστορική αλήθεια για τον πόλεμο, αλλά και να εδραιώσουμε στο συλλογικό υποσυνείδητο τα διδάγματα του πολέμου.

Το επιχείρημα ότι αποτιμήθηκε με υπερβολικό τρόπο η συμβολή των Σοβιετικών στη Νίκη δεν ευσταθεί.

Τ

ο 1944, το μήκος του Γερμανο-σοβιετικού μετώπου ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερο απ' ό,τι όλα τα μέτωπα, στα οποία είχαν συνολικά πολεμήσει οι Σύμμαχοι της

Ε

ΣΣΔ.

Ο

ι χιτλερικές δυνάμεις υπέστησαν τις μεγαλύτερες απώλειες σε μάχες κατά του

Κ

όκκινου Στρατού: το 70% του έμψυχου δυναμικού τους και το 75% του στρατιωτικού τους εξοπλισμού.

Είκοσι επτά εκατομμύρια ζωές συμπατριωτών μας θυσιάστηκαν στον βωμό της Μεγάλης Νίκης.

Α

υτός ο τεράστιος αριθμός συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τους στρατιώτες που έπεσαν στα μέτωπα, αλλά και τον άμαχο πληθυσμό, και εκείνους που μέχρι την τελευταία πνοή εργάστηκαν στις βιομηχανίες για τον εφοδιασμό του στρατού. Συμπεριλαμβάνει και τους παρτιζάνους που έδωσαν ηρωική μάχη για να αποδυναμώσουν τον εχθρό στα μετόπισθόν του.

Και αυτό είναι κατανοητό στην Ελλάδα, που με τη στάση και την αγωνιστικότητα του λαού της, επηρέασε αποφασιστικά την εξέλιξη του πολέμου: Τ

όσο με την ισχυρή

Ε

θνική

Α

ντίστασή του, όσο και με τη γενναία αντίσταση των στρατευμάτων έναντι των επιθέσεων των ναζί, αφού κατ' αυτόν τον τρόπο κράτησε στο μέτωπο με την

Ε

λλάδα πολλές μεραρχίες, ενώ παράλληλα καθυστέρησε την επίθεση κατά της Σοβιετικής

Ε

νωσης.

Μ

ια επίθεση που εκδηλώθηκε τελικά εν μέσω χειμώνα, με τις γνωστές συνέπειες για τα στρατεύματα των ναζί.

Η κύρια έκβαση του πολέμου δεν ήταν η νίκη ενός συνασπισμού χωρών έναντι ενός άλλου.

Ε

πί της ουσίας, είναι η

N
ίκη των δυνάμεων του πολιτισμού έναντι των δυνάμεων της καταστροφής και της
βαρβαρότητας, είναι η

N
ίκη της ζωής επί του θανάτου.

Η εμπειρία της παγκόσμιας συναδέλφωσης κατά τη διάρκεια του πολέμου προσλαμβάνει
ιδιαίτερη σημασία όταν ένα νέο παγκόσμιο φαινόμενο -όχι λιγότερο επικίνδυνο από τον
φασισμό-, όπως η διεθνής τρομοκρατία, απειλεί την ανθρωπότητα. Χιλιάδες αθώοι
άνθρωποι συγκαταλέγονται ήδη στα θύματα της τρομοκρατίας.

Ο
πως και ο φασισμός, η τρομοκρατία απειλεί τα θεμέλια του πολιτισμού μας καθώς το
μόνο που προσφέρει στον κόσμο είναι βία και περιφρόνηση της ανθρώπινης ζωής. Για να
αντιμετωπίσουμε αυτήν την απειλή, όπως ακριβώς πριν από 60 χρόνια, ο μόνος τρόπος
είναι η αλληλεγγύη και η αμοιβαία εμπιστοσύνη.

Τ
α δύο μέτρα και δύο σταθμά για τους τρομοκράτες είναι τόσο απαράδεκτα όσο και οι
προσπάθειες να αποκατασταθεί το έργο του φασισμού.

Τ
ο να δίνουμε στους τρομοκράτες δημόσιο βήμα για να διατυπώνουν τις απόψεις τους είναι
τόσο ανήθικο και αφύσικο για την

Ε
υρώπη όσο και οι παρελάσεις των

Ε

Σ

Ε

ς σε χώρες που διατείνονται ότι υπηρετούν τις αξίες της δημοκρατίας.

Χρέος μας προς αυτούς που έδωσαν το αίμα τους για τη σωτηρία της ανθρωπότητας από
τον φασισμό είναι πρωτίστως να εμποδίσουμε τη διάδοση ιδεών που καλλιεργούν την
περιφρόνηση του Άλλου, την εθνική, τη θρησκευτική ή τη φυλετική ανωτερότητα. Η
ενότητα των εθνών κατά της τρομοκρατίας, οι αρμονικές σχέσεις μεταξύ χωρών με
διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις, η διατήρηση της πολιτισμικής ιδιαιτερότητας και
ένας ανοιχτός εποικοδομητικός διάλογος μεταξύ των πολιτισμών, συνιστούν τις κύριες
προϋποθέσεις για τη νίκη επί των δυνάμεων του μίσους και του εξτρεμισμού.

Τα διδάγματα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου έχουν άμεση σχέση με τη διαμόρφωση
του μεταπολεμικού κόσμου. Η έκβαση του πολέμου άσκησε καθοριστική επίδραση στην
εξέλιξη των διεθνών σχέσεων. Ακόμη και σήμερα, 60

χρόνια μετά, οι αρχές της μεταπολεμικής διευθέτησης της

Ε

υρώπης και του κόσμου έχουν τεράστια σημασία για τη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας στον πλανήτη.

*Ο κ. Αντρέι Βντόβιν είναι πρέσβης της Ρωσίας στην Ελλάδα